СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Ч. 141. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 26-го ЛИПНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JULY 26, 1986 No. 141. VOL. XCIII.

Пам'ятайте про Україну!

В КАНАДІ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ НАЗВИ ГОРИ

Едмонтон, Альта. — Комітет Сприяння Розвитку Української Спільноти, за підписом проф. Богдана Кравченка, що є головою Канадського Інституту Українських Студій в Едмонтоні, вислав листа до державного секретаря Дейвида Кромбі і до провінційного міністра в Британській Колюмбії Ґрейс МекКарті з протестом проти того, що досі одна з гір в цій провін ції носить назву Йосифа Сталіна і так є позначена на всіх офіційних мапах.

Проф. Б. Кравченко звертає увагу, що коли названо цю гору в 1944 році іменем совєтського вождя, це був час спільної перемоги над фашизмом.

Але від того час світ дізнався про жорстокості Сталіна і про це, що за його панування дійшло в СССР до нечуваного ґеноциду і брутальности, якій немає рівних у цілому світі.

Тому комітет уважає дивним, що провінція Британської Колюмбії, далі задержала цю назву, яка для тися чів колишніх совєтських громадян, що після Другої світової війни переселилися до Канади, є образливою. Це так, як би вживати в географічному означенні назви Адольфа Гітлєра або Іді Аміна", — сказано в листі.

Тому комітет надіється, що новоіменований міністер багатокультурности вплине на уряд Британської Колюмбії, щоб ім'я Йосифа Сталіна скреслити з географічного словника та мап Канади.

Журнал „Нешенел Рів'ю" згадав про Великий голод

Джерзі Сити, Н. Дж. — У зв'язку з тим, що колишній амбасадор закордонних справ В'ячеслав Молотов вже закінчив 96 років життя, останнє число „Нешенел Рів'ю" з 1-го серпня 1986 року у своїх коротких коментарях, що їх пише Вілліям Баклі, головний редактор, пригадує про це, що В. Молотов, який попав у неласку перед тридцяти роками за часів Нікіти Хрущова, вийшов тепер у віці 96 років знову на денне світло.

І тут В. Баклі з насмішкою підкреслює, що хоча його реабілітація прийшла після того, як відзначувано 50-річчя Великого голоду в Україні, він саме ще може згадувати показові процеси з часів Єжовщини, а якщо б пожив ще декілька років то може дочекатися золотого ювілею підписання пакту неаґресії між Гітлером і Сталіном, в якому він був одним з головних акторів.

У Філядельфії публічна телевізія покаже „Жнива розпачу"

Філядельфія. — Як інформують, нагороджений на міжнародних конкурсах документальний фільм про Великий голод п.н. „Жнива розпачу" вкінці покажуть на телевізії.

Передача фільму відбудеться в середу, 24-го вересня 1986 року у Філядельфії о год. 9-ій вечора на каналі ч. 12 публічної телевізії.

У Філядельфії відбудеться Фестиваль „Гомін України"

Філядельфія. — Тут в Робін Гуд Делл Іст при Рідж авеню у парку Фейрмонт відбудеться в п'ятницю, 1-го серпня ц.р., о год. 8 ій вечора Український фестиваль музики, танців і співу під назвою „Гомін України". Фестиваль присвячений жертвам чорнобильської нуклеарної катастрофи і населенню України в загальному, буде мати в програмі виступ хору „Думка" з Ню Йорку, під керівництвом диригента Семена Комірного, солістки-сопрано Євгенії Турянської-Ромео, при акомпаньяменті Тетяни Поташко і українського танцювального ансамблю „Волошки". Мистецький керівник Андрій Пап.

Фестиваль організує окремий український комітет у співпраці з департаментом розваг міста Філядельфії.

Квитки на фестиваль є дарові і їх можна одержати в українських парафіях і в проводах поодиноких організацій.

Підготовляють вечір в пошану І. Франка

Філядельфія. — Фінансова комісія СФУЖО під проводом Марії Харини влаштовує в суботу, 8-го листопада ц.р. літературний вечір на пошану Івана Франка з приводу 130-ої річниці його народження і 70-ої річниці смерти.

Літературний вечір дохід якого призначений на видання СФУЖО „Українка в світі" буде поєднаний із проголошенням виграші мистецьких картин, які українські мистці кожного року щедро дарують Фінансовій комісії СФУЖО.

У вечорі на пошану І. Франка головну доповідь виголосить проф. Євген Федоренко, читання вибраних творів І. Франка виконають члени Студії Мистецького Слова Лідії Крушельницької, а музичну частину вечора виповнить молода надійна мисткиня гри на гарфі Одарка Полянська. Вечором вестиме ред. Ольга Кузьмович, яка як голова СУЖА від ряду років тісно співпрацює з Фінансовою комісією СФУЖО.

Імпреза відбудеться у приміщеннях УОК Центру у Філядельфії, початок її о год. 5-ій по полудні.

Заохочують молодь писати про патріярхат

Філядельфія. — Св. Софія Релігійне Товариство Українців Католиків повідомляє, що мгр Дарія Кузик, відома діячка патріярхального руху, створила Фундацію ім. свого чоловіка, бл. п. Дмитра Кузика. Ціллю Фундації є зацікавити українську молодь важливістю справи патріярхату для Української Католицької Церкви. З відсотків Фундації виплачуватиметься нагороди за найкраще написані дописи на цю тему.

Цього року тема допису чи статті є: „Чому нам (українцям) потрібний патріярхат?" Молодь і студенти можуть присилати свої праці на згадану тему на адресу Товариства Св. Софії, 7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117 до 15-го листопада ц.р.

Совєтські чинники звинувачують робітників в Чорнобилі

Москва. — Речник совєтського уряду подав у четвер 24-го липня ц.р., публічно вияснення, що причиною вибуху нуклеарного реактора в Чорнобилі був експеримент, який саме переводжено для того, щоб устійнити як довго ґенератори можуть продукувати електричну силу, коли несподівано перестане діяти реактор. Речник уряду Ґеннадій Ґера сімов подав у часі спеціяльне скликаної пресової конференції, що в Чорнобилі випробувано ґенератори реактора ч.4, чи вони можуть працювати дальших 40 до 45 секунд на випадок замкнення реактора і чи можна в тому часі їх переставити на інші реактори.

Однак вияснення Ґ. Ґерасімова далі не каже чому саме такий експеримент переводили і як він допровадив до зібрання хвилі енерґії, яка спричинила вибух і розпорошення радіоактивних елементів.

„Важливим є не те, що такий експеримент переводжено", — сказав Ґерасімов, „але що його переведено без відповідних засобів обережности." Він теж заповів, що всі технічні подробиці будуть подані, коли спеціяльна урядова комісія СССР буде звітувати про катастрофу перед Міжнародною комісією атомової енерґії у Відні в наступному місяці.

Ґ. Ґерасімов заперечив, що відповідальні технічні інженери в Чорнобилі симулювали випадок тоді, коли він справді стався. Він також заперечив, що експеримент, який спричинив „аварію" був роблений для військових цілей.

Помимо того західні знавці далі твердять, що реактори з ґрафіту, типу уживаного в Чорнобилі, як також в інших станціях СССР для продукції енерґії для комерційних цілей, можуть продукувати також плутоній, якого потрібно для нуклеарної зброї. Далі залишається невиясненим питання чому у зв'язку з катастрофою у Чорнобилі звільнили А. Мешкова, що очолював міністерство промислової машиновости, яке, як загально відомо, закриває цією невинною назвою продукцію воєнного матеріялу.

ЗСА ВИСУНУЛИ ПРОПОЗИЦІЇ ПРО РОЗЗБРОЄННЯ

Вашінґтон. — Коментуючи американському пропозицію про редукцію стра тегічних зброєнь, речники вашінґтонської Адміністра ції заявили, що президент Роналд Реґен готовий припинити на п'ять до сім років впровадження системи протиракетної оборони з елементами космічного базування, якщо Совєтський Союз погодиться на зменшення наступальних видів озброєння і не буде заперечувати проти створення і випробування окремих елементів згаданої системи стратеґічної оборони. Інши ми словами, ЗСА будуть дотримуватися в цьому випадку укладеного в 1972 році договору про обмежен ня протиракетної оборони. Як відомо, Президент назвав цей договір застарілим і таким, що втратив своє значення у зв'язку з грубими порушеннями його умов зі сторони Совєтського Союзу.

Намагаючись будь-якою ціною перешкодити американській програмі стратеґічної оборони, совєтська сторона заявила про свою готовність значно зменшити ракетно-нуклеарний арсенал в тому випадку, якщо ЗСА зобов'яжуться дотримуватися договору 1972 року протягом 10-15 років.

Президент Р. Реґен запропонував п'ятирічну перер ву без всяких умов і перерву ще на два роки, якщо буде досягнуто умови про обмін інформаціями в ділянці створення протиракетних систем.

Дослідні роботи і випробування будуть продовжуватися, а розміщення оборонної зброї в космосі почнеться за взаємною домовле ністю.

Офіційні особи у Вашин ґтоні сподіються на позитивну реакцію совєтської сторони, яка привела б до зустрічі на вершинах уже в цьому році.

Послання Реґена Ґорбачову включає і ряд інших пунктів: пропозицію про повне знищення всіх ракет середнього засягу; пропозицію про зменшення наполовину кількости стратеґічних ракет; зменшення підземних нуклеарних випробувань і взаємна контроля над такими випробуваннями.

Новим в американських пропозиціях є постепенне зменшення зброєнь. З'єднані Стейти Америки розуміють побоювання СССР, який не бажає зразу позбуватися половини своїх стратеґічних ракет, поки справа про оборонну зброю ще не вирішена. Тому Президент пропонує поступове контро льоване зменшення з обох сторін.

Проти пропозиції президента Р. Реґена активно виступає Департамент оборони на чолі з Каспаром Вайнберґером, називаючи американський проєкт невигідним.

Точка зору К. Вайнберґера різко розходиться з позицією державного секретаря Джорджа Шулца, який вважає, що, навпаки, договір з СССР повинен бути укладений якогома скоріше.

Чикаґо відзначило величаво Тиждень Поневолених Націй

Чикаґо (Л. Костелина). — Понад 2,000 людей взяло участь тут в неділю, 20-го липня, в цьогорічних вели чаво та імпозантно переведених відзначеннях Тижня Поневолених Націй. Організацією та підготовою тих відзначень займався Украін ський відділ Комітету Поневолених Націй в Чикаґо і тому ті відзначення цього року відбувалися в українській околиці, вже знаній серед довкілля, як „Українське село".

Відзначення почалося о год. 11-ій ранку відправою соборної Архиєрейської Літурґії в катедрі св. о. Миколая. Не зважаючи на велику горяч, біля 1,200 осіб виповнило церкву. В літурґічних відправах також брали участь численні представники поневолених націй із своїми прапорами та написами націй, які вони репрезентували.

Коротке, змістовне слово до зібраних виголосив владика Іннокентій Лотоцький ЧСВВ. Під час Літурґії співав збірний хор ім. Митрополита Шептицького під орудою Позняка.

Після релігійних відправ люди вийшли з церкви, оформилися в похід та з прапорами й транспрантами на чолі, під звуки маршової музики, по вулиці Оклі дійшли до собору свв. Володимира і Ольги. До походу прилучилося багато людей, що, з браку місця в катедрі, чекали надворі. На подвір'ю перед собором свв. Володимира і Ольги, де продовжувалася друга частина відзначувань Тижня Поневолених Націй, вже

(Закінчення на стор. 4)

ПАКІСТАН ВИМАГАЄ ВИВЕДЕННЯ СОВЄТСЬКИХ ВІЙСЬК З АФҐАНІСТАНУ

Вашінґтон. — Виступаючи тут перед членами Асоціяції зовнішньої політики, прем'єр-міністер Пакістану Мохаммед Кан Юнейо заявив, що його уряд не погодиться на жадні компроміси у справі повного виведення совєтських окупаційних військ з афґанської території.

За словами прем'єр-міністра, Пакістан вимагає справедливого вирішення справи і повернення на батьківщину трьох мільйонів афґанських втікачів.

„Пакістан показав добру волю на переговорах, що проваляться під еґідою Організації Об'єднаних Націй, сказав М. Юнейо, але нашою обов'язковою вимогою є виконання резолюції цієї організації, прийнятої значною більшістю голосів на Генеральній асамблеї, яка передбачає негайне виведення військ окупантів без всяких попередніх умов".

Аналогічні вимоги були прийняті рухом неприєднаних держав та Ісламською конференцією.

Пакістанський прем'єр-міністер зауважив, що його країна безпосередньо зацікавлена у вирішенні конфлікту щодо виведення совєтських військ з Афґаністану і застосовує свої дії, керуючись власними інтересами. Юнейо високо оцінив економічну і військову допомогу, яку З'єднані Стейти Америки надають Пакістанові і дають йому змогу утримувати на своїй терито рії втікачів з Афґаністану.

На переговорах, що відбулися минулого тижня між прем'єр-міністром Пакістану і президентом Роналдом Реґеном, була підписана угода, згідно з якою на протязі шести років, починаючи з 1987 року, Пакістан дістане від З'єднаних Стейтів Америки 4.2 біл. дол. ЗСА уже надали своєму союзникові 40 літаків-винищувачів типу Ф-16 і протитанкові гелікоптери „Кобра".

Афґанські партизани обстріляли совєтську амбасаду

Ню Делі. — Як повідомляють західні дипломати з афґанської столиці, 16-го липня партизани обстріляли ракетами з автоматичної зброї амбасаду СССР в Кабулі. Атака почалася перед світанком і продовжувалася майже дві години. Одна з ракет попала в будинок кабульської міліції.

Інший західній дипломат повідомив, що в той же день відбулася двогодинна стрілянина в районі Даруламан де знаходяться совєтська амбасада, квартири совєтських дипломатів і представництво КҐБ. За підрахунками цього дипломата, під час стрілянини, яка почалася після півночі, було випущено до тисячі стрілів.

Пресове агентство афґанських партизанів у Пакістані повідомило, що водолази партизанів підірвали у понеділок, 21-го липня, греблю гідроелектростанції на ріці Кабуль, яка забезпечує електричною енерґією столицю Афґаністану. За повідомленнями аґентства, після вибуху стокілограмової бомби в греблі утворилася дев'ятиметрова діра. З Пакістану повідомляють, що рівень ріки Кабуль в тому місці, де вона впадає в Інд, значно підвищився. Ця обставина підтверджує повідомлення повстанців про підірвання греблі.

У СВІТІ

ЧЛЕНИ КОМІСІЇ ПЕРЕВІРКИ „чорного ринку" військовими матеріялами у Палаті Репрезентантів звітували сенатській комісії, що адміністрація армії не може контролювати усіх крадежей зброї і вибухових матеріялів та їх продажу на „чорному ринку". Цитуючи зізнання інспекторів армії та інших свідків, члени комісії ствердили, що провід армії зовсім не орієнтується в тому скільки із запасів зброї продано на „чорному ринку" для різних терористичних груп.

НОВИЙ ПРЕЗИДЕНТ шкільної ради міста Ню Йорку Роберт Вагнер, мол., заявив, що з 1989 роком усі чотирорічні діти зможуть ходити до передшкілля. Підготова відповідної програми буде коштувати впродовж наступних трьох років 100 міл. дол.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН відбув подорож до південних стейтів, де виголосив промови у передвиборчій кампанії, яка поволі розгортається. Промовляючи в Даллас він заатакував ліберальні кола Вашінґтону, які у цьогорічних виборах хочуть зробити все можливе, щоб спрямувати політику в лівий напрям.

В СТЕЙТІ ЮТА родина з сімох осіб, які померли в наслідок левкемії в 1960-их і 1970-их років, заскаржила федеральний Уряд, заявляючи, що Уряд дозволив на випуск радіоактивних матеріялів в місті Монтісело. Радіоактивні матеріяли поширились по місті, що спричинило захворіння на левкемію. В оскарженні також обвинувачується Уряд, що він не попередив мешканців Монтісело про шкідливу радіяцію.

АМЕРИКАНСЬКІ ФАРМЕРИ у південних стейтах врешті дістали допомогу від стейтів середнього заходу. Південні фармери, яким вмирає худоба, одержали сіно. Фармери сказали, що цього сіна вистачить на п'ять днів живлення худоби. Знавці заявляють, що південні стейти вже стратили понад 500 міл. дол.

КОМІСІЯ ФІНАНСІВ В СЕНАТІ голосуванням рішила підвищити податок на цигарки. Дотепер курці платили 16 центів податку від пачки цигаретів, а від 1-го жовтня ц.р. платитимуть 24 центи податку.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРАТОР Ню Йорку Роберт Ейбремс сказав, що усі авта виробу „Авді 5000" з 1984-86 років відкликаються, щоб вставити нові частини. В перевірці виявилось, що зміна швидкости в цих автомобілях спричинила багато аварій. Модель „Авді 5000" з 1987 року уже матиме новий перемикач швидкости.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ УРЯД схвалив першу комерційну вакцину проти ґепатиту (запалення печінки). Вакцина, яка вироблена в корпорації ґенетичної технології в Ню Джерзі, не є небезпечна щодо поширювання хвороби АІДС. Голова Управління харчів і ліків д-р Френк Янг сказав, що ця вакцина є „історичним досягненням" у поборюванні ґепатиту.

ПЕРЕЗ І ГАССАН ВИДАЛИ СПІЛЬНИЙ КОМУНІКАТ

Іфрейн, Марокко. — Після закінчення дводенних розмов поміж прем'єр-міністром Ізраїля Шимоном Перезом і королем Марокко Гассаном II проголошене публічно спільний комунікат у французькій мові, в якому сказано, що вони проаналізували глибину проблем на Близькому Сході, а зокрема т.зв. плян Фезу з 1982 року; Король Гассан II, який представив цей плян, підкреслив, що він допоміг би в осягненні довготривалого миру і є прийнятний для обидвох сторін. Ш. Перез ствердив, що у цьому пляні є елементи для встановлення довготри валого миру на Близькому Сході.

У комунікаті підкреслено, що розмови мали тільки експлоративний характер і тепер обидва провідники держав мусять представити пляни своїм урядам.

Аналітики добачають велику обережність у ствердженнях і підкреслювання, що це лише початкові розмови, хоча обидва провідники мають багато причин працювати у цьому напрямі, щоб запанував вкінці мир поміж арабським і жидівським світом. Рівночасно король Гуссейн II хоче наладнати свої відносини із ЗСА, які стали досить напружені від 1984 року, коли він підписав договір про тісні зв'язки з Лівією.

За інформаціями з Вашінґтону президент Р. Реґен запрошував короля Гуссейна і Переза прибути до ЗСА і тут відбути розмови. Офіційне підтвердження для преси з 24-го липня 1986 року, яке видав Державний департамент підкреслює, що зустріч у Марокко мала важливе історичне значення помимо того, що ця перша розмова не могла розв'язати усіх проблем.

Плян відбути розмови у ЗСА відкинув король Гуссейн II тому, що він не хотів втягати третю сторону у переговори. Це було також причиною, що король пересунув свої відвідини до ЗСА а перше зустрівся із Ш. Перезом на терені свого королівства.

В АМЕРИЦІ

ОРГАНІЗАЦІЯ АФРИКАНСЬКОЇ єдности (ОАЄ) різко осудила ЗСА і Великобританію за їх відмову від економічних санкцій щодо Південно-Африканської Республіки. Однак у резолюції, прийнятій міністрами закордонних справ 50 країн ОАЄ, не сказано про якісь конкретні кроки проти ЗСА і Великобританії. Вважають, що мова про конкретні кроки буде йти лише на зустрічі лідерів урядів країн ОАЄ. Крім ЗСА і Великобританії, африканські міністри осудили також Францію, Західню Німеччину та Ізраїль, які, як сказано в резолюції, „співпрацюють з режимом Преторії в економічних справак і нуклеарній енерґетиці". Міністри з одобренням відзначили, що багато африканських країн, членів Британської спільноти, вирішили бойкотувати спортові ігрища спільноти, які почалися в четвер, 24-го липня, в Едінбурзі, Шотляндія.

В СССР СТВОРЕНО нове міністерство нуклеарної енерґетики. В його завдання буде входити контроля за роботою нуклеарних електростанцій і їх безпекою. Міністром нуклеарної енерґетики призначений Ніколай Луконін, який від 1976 до 1983 року був директором нуклеарної електростанції в Ленінградській області, а останні три роки директором такої ж електростанції в литовському місті Снечкус.

РЕЧНИК ПАЛАТИ Репрезентантів Томас О'Нілл, маючи підтримку голів 11 різних комісій вніс пропозицію, щоб Палата Репрезентантів уложила законопроєкт боротьби проти наркотиків і його представила до голосування 10-го вересня ц.р. Він назначив провідників обидвох партій в Палаті Репрезентантів як тих, які мають цей законопроєкт випрацювати.

В ЖЕНЕВІ ПОЧАЛИСЯ американсько-совєтські переговори з приводу рішення президента Роналда Реґена припинити виконання умов договору САЛТ II, підписаного в 1979 році, але не ратифікованого. Невідомо однак скільки триватимуть переговори, які почалися з ініціятиви Совєтського Союзу після того, як Президент прийняв це рішення. З'єднані Стейти Америки погодилися на пропозицію СССР провести таку зустріч.

ВИСТУПАЮЧИ НА ПРЕСОВІЙ конференції в останній день свого перебування у Москві, міністер закордонних справ Західньої Німеччини Ганс Дітріх Ґеншер сказав, що якщо З'єднані Стейти Америки і Совєтський Союз не можуть прийти до остаточної згоди про ракети середньої дальности і стратеґічну зброю, то вони повинні укласти тимчасову угоду. За словами Ґеншера, він і міністер закордонних справ СССР Едуард Шеварднадзе прийшли до висновку, що Захід і Схід незабаром укладуть договір про заборону виробництва хемічної зброї.

У ПРЕТОРІЇ ВІДБУЛАСЯ зустріч міністра закордонних справ Великобританії Джеффрі Гова і його південноафриканського колеґи Рольофа Боти. Англійський міністер просив уряд Південно-Африканської Республіки вжити конкретних заходів для ліквідації апартеїду. Дж. Гов і Р. Бота відмовилися розповісти репортерам про подробиці їхньої розмови.

ФРАНЦІЯ ОФІЦІЙНО попросила пробачення в уряду Нової Зеляндії за причетність аґентів французької секретної служби до збомблення корабля „Рейнбов Ворріор" в новозеляндському порті Окленд в липні минулого року і заплатила Новій Зеляндії сім мільйонів долярів за спричинену шкоду. Це було зроблено у відповідь на те, що Нова Зеляндія передала Франції її аґентів. У переговорах Франції і Нової Зеляндії посередником був представник Організації Об'єднаних Націй.

НА АМЕРИКАНСЬКІЙ військовій базі в болівійському місті Трінідад відбулася пресова конференція, на якій представники уряду заявили, що проведена в останні дні операція в боротьбі з наркотиками, була дуже успішною. Американські військові та спеціялісти в справі боротьби з наркотиками, які перебувають в Болівії, висловили надію, що завдяки цій операції продукування кокаїни в країні припиниться на півроку.

ЯПОНСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ знову вибрав Ясуґіро Накасоне прем'єр-міністром, після чого відбулися зміни в кабінеті міністрів. У загальнокрайових виборах очолювана Я. Накасоне ліберальна демократична партія здобула значну перемогу, діставши абсолютну більшість у парляменті. Накасоне вперше очолив кабінет міністрів у листопаді 1982 року. Він обіцяє зревідувати економічну політику країни, зокрема у відношенні до торгівлі із ЗСА.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Видача людей проти їх волі

Між урядами Америки і Великобританії прийшло до порозуміння, що Америка видаватиме Англії тих членів підпільно-революційної Ірляндської Республіканської Армії, які використовують територію Америки не тільки для власного перебування, але і для активної дії проти Великобританії: збирання тут фондів на цю організацію, купно зброї та плянування окремих терористичних актів і власної активної участи у таких актах. У газетній вістці сказано, що те договорення є „ретроактивне", себто стосується також осіб, що їх уже давніше засудили ірляндські чи британські суди і знайшли приют в Америці. Сказано теж, що те договорення не підлягає ратифікації Сенатом і що президент Реґен погодився на таку умову з уваги на британського прем'єра Марґарет Тачер, яка є найвірнішим і найближчим союзником Америки.

Коментувати таку подію дуже важко і трудно. Американський Уряд безумовно почувається дуже незручно, коли територія Америки стає вихідною базою діяльности ірляндських еміґрантів, які в очах своїх земляків є патріотами-героями, але в очах південно-ірляндського та британського правосуддя є злочинцями. Ірляндська Республіканська Армія стоїть поза законом також ув Ірляндській Республіці. Вона воює терором проти англійських вояків, стаціонованих у Північній Ірляндії (Ульстері) і переводить терористичні акти також на території самої Англії, борючись проти теперішнього поділу Ірляндії на південну незалежну і північну під суверенітетом Великобританії, хоч із власним парляментом та автономним урядом. Нам дуже трудно вдуматися в психіку людей очманілих таким релігійним фанатизмом, який коштує вже життя десятків тисяч осіб (мужчин, жінок і дітей, південно-ірляндських католиків і північно-ірляндських протестантів. Усі ірляндські патріоти, між ними найвидатніші американські діячі ірляндського роду, прагнуть з'єднання Ірляндії. Але трудно перебороти острах північно-ірляндських протестантів, які лякаються, що після об'єднання обох частин Ірляндії вони опиняться у меншості і стануть громадянами другої кляси, а то й предметом переслідування збоку своїх земляків католиків. Затяжна кривава ворожнеча в Ірляндії на тлі релігійному і політичному — це трагедія, тим менше зрозуміла, що ми живемо на прикінці XX сторіччя, а релігійний фанатизм був однією з притаманних рис середньовіччя.

Але другою стороною медалі є сам принцип видалювання людей проти їхньої волі і передавання їх у руки режиму, де грозить їм смерть чи довголітня в'язниця.

Ось німці видали були Миколу Лебедя полякам, які у процесі за вбивство міністра Броніслава Перацького засудили його на смерть з заміною на досмертну в'язницю. Після Другої світової війни совєтські „репатріяційні" комісії в асисті американських вояків роз'їздили по таборах втікачів і американці видали не одного українця та не одну українську родину на вимогу большевиків, як „громадян СССР". Видано теж большевикам тих членів І Української Дивізії, які попались не до Ріміні, а на зайняту американцями смугу. Видали большевикам українського моряка Мирослава Медведя і хоч не було про це офіційного потвердження, то вірогідною була вістка, що президент Реґен обіцяв М. Ґорбачову, що ЗСА не даватимуть політичного азилю членам залоги совєтських кораблів, які забиратимуть з американських портів закуплений тут товар. Видано Ізраїлеві Івана Дем'янюка за злочини, що їх він ніби доконав у Треблінці, де він, як присягається, ніколи в житті не був. За пактом між Сталіном і польським генералом Сікорським видано полякам тисячі українців, що їх включили до армії генерала Андерса. Забагато було в історії України торгування живими українськими людьми, яких видавали ворогам проти їхньої волі. І тому ми, українці, мусимо стояти на принциповому становищі, що не вільно видавати будь-кого на певну смерть чи знущання. Державна рація імперій має свої закони. Реґен керувався критерієм державної рації Америки, коли погодився видавати ірляндських революціонерів. Але нехтування життям і свободою людей, які не є кримінальними злочинцями, перечить принципам моралі. І коли між потребою державної рації та принципами моралі й етики приходить до зудару — то це подія дуже сумна.

Ярослав Курдидик

50-РІЧЧЯ ЕСПАНСЬКОЇ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ВІЙНИ

Вистачить піти до будь-якої більшої бібліотеки і переглянути ілюстровані журнали і дещо вилинялі сторінки міжнародної преси з-перед 50-ти років, щоб оживити, пригадати і побачити начебто на фільмовій стрічці — сцени і описи з еспанської громадянської війни, що на протязі трьох років становила основну тему всієї міжнародної масової інформації.

Ця війна не постала, як це може видаватися теперішнім спостерігачам й аналітикам — „із нічого?"... Вона назрівала і до неї, на протязі декількох років, причинилися — з одного боку крайньо праві, а з — другого ліві і різко прокомуністичні фракції, які по-деякому періоді почали щораз більше посилюватися, а навіть зударятися під тодішнім центро-правим республіканським владуванням.

Але справжнім, а може навіть найосновнішим поштовхом до громадянської війни був виступ Катальонії, старої східньої провінції в Еспанії, яка збунтувалася проти тодішнього уряду в Мадриді. Цей своєрідний бунт, проти власного легального уряду, підтримувала коаліція, що складалася із різних лівих фракцій, робітничих юній, соціялістів, анархістів, але в основному, найактивніших в тому часі комуністів.

Всі вищенаведені фракції, а навіть і катальонські націоналісти домагалися земельних реформ, усунення всіх більших землевласників. Хаос поширювався і поглиблювався, а до того катальонці, роззухвалені політичним виграшем у виборах, що його виграла, ця „різновидна коаліція" у 1936 році, банди, що складалися із селян і крайньо лівих елементів — партизани, відмовилися взагалі вичекати на законно переведені зміни. Вони розпочали ділити між собою землю, палити церкви, деякі державні будинки і всі житлові приміщення заможніших катальонців та повідкривали тюрми і випустили всіх в'язнів.

Однак впарі з тим, коли ліві фракції почали проявляти хаотизовану безконтрольність у цій новоствореній ситуації, консерватисти, якраз навпаки — розпочали контролювати і скріплювати свої становища. При чому консерватисти звернулися до „Фалянґи", тодішньої еспанської фашистської партії, як теж із закликом перестороги до всього еспанського громадянства, що мовляв, комуністи, хочуть перебрати і заволодіти всією Еспанією. У відповідь на цей заклик, уряд виповів війну „всьому фашизмові", напруження почало щораз більше посилюватися, а день 19-го липня 1936 року перейшов до історії Еспанії, як дата започаткування трирічної кривавої громадянської війни, що її чимало коментаторів називають — „вступом до Другої світової війни" з уваги на факт, що в цій війні примінено і застосовано не лиш нові роди зброї, але теж і змодернізовану дотогочасну тактику.

Переконаний в тому, що комуністи насправді заміряють перебрати владу в Еспанії, генерал Франсіско Франко, який стаціонував у тодішньому еспанському Марокко, проголосив зрив і спротив усієї армії, що й поширився протягом двох днів і охопив своїм впливом всю країну.

У цій, як дехто з військових історичних речників, намагається схарактеризувати цю війну, був перший спротив у поширюванні і закріплюванні комунізму в імперських зазіханнях Москви, у яку згодом, зовсім непередбачено, втягнено було чимало посторонніх чинників. Сюди враховується біля 50,000 військовиків тодішньої Німеччини, найрізноріднiших типів зброї, а в першу чергу бойового літунства, та коло 80,000 фашистських вояків з Італії.

А в обороні „легального уряду", знову почали зголошуватися тисячі добровільців і зчасом, їх нараховували понад 40,000 із 28-ох різних країн. Цих добровільців розділено було на т. зв. Окремі Національні Бригади. Війну ведено із неймовірним досі завзяттям і жорстокими проявами; в ній загинув понад один мільйон людей, а в тому числі коло 300,000 вбито без будь-якого правосуддя. Після війни, що зруйнувала всю економіку країни, понад півтора мільйона осіб покинуло зовсім Еспанію.

Великобританія, Франція і ЗСА створили були стриження т. зв. „пакту неінтервентів", але він на свій лад ішов потайки на руку тодішньому протикомуністичному рухові, що його очолював ген. Франко.

Між „протифашистськими добровільцями", яких порозділювано на окремі міжнародні Бриґади, на основі „приблизної мовної приналежности", були в „Англомовній Бриґаді" — англійці, американці, канадці і ще деякі „колоністи".

Найприкріше у всьому тому, що між американцями, які нараховували біля 5,000 і канадцями, що їх було понад 1,000 чи пак добровільцями, які становили ці „Міжнародні Бриґади" — попали теж, мабуть, через несвідомість та непоінформованість, наші українські брати, про яких національну приналежність говорять їхні прізвища: Залізняк, Триндик, Фітчук, Кардаш, чи, Заболотний?...

Це якраз ті трагічні постаті, що їх було забракло, при творенні власної армії у своїй самобутній і самостійній державі для її оборони перед ворогами...

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про свої і чужі весілля

В останній тиждень можна було справді на короткий час забути про всі світові катастрофи, нещастя, про загрозу радіяції, про землетруси і терористів та полинути у нереальний світ принців, молодих, гарних та щасливих принцес, і їхніх весіль, та цю романтику, якої тепер так мало у житті.

Спершу ми слідкували за вінчанням і весіллям щоправда не принцеси а дочки „камелота" улюбленця Америки і західнього світу що згинув на пості президента ЗСА, Джана Кеннеді. Хоча все відбувалося добре сторожене перед цікавими очами репортерів і телевізійних апаратів — усе ж кожний пересічний громадянин міг бачити головні моменти цього родинного свята, подивляти гарний вигляд молодої і помітне зворушення її матері, колишньої Першої леді.

Відтак прийшов ще більше очікуваний спектакль — весілля англійського принца Ендрю із рудоволосою Сарою Ферґусон, які у точно і заздалегідь запляновані довгій церемонії, на очах тисячів присутніх і мільйонів телевізійних глядачів пробудили у мешканців західнього світу нову симпатію до королів, князів і казкового світу, немов взятого прямо з „Попелюшки", включно із стародавньою каретою, що блищала від золота.

На тлі цих двох публічних весіль, що ними цікавилися з такою приємністю тисячі, а може й мільйони людей та і ми між ними, пригадалося, що і у нашій вільній спільноті літо — це час весіль — тих найбільше радісних родинних свят. Кожної суботи-неділі десь дзвонять весільні дзвони, і чутно, що ваші знайомі їдуть на весілля, розповідають про них, коментують перебіг і радіють враз із молодими їхнім щастям.

І хоча у нас немає принцес і дочок блискучих президентів країн, наші весілля стали тепер також вже не родинним скромним святом а публічним видовищем, часто влаштовуваним під девізою „чим більше — тим краще".

Як це сталося, що наша громада так вірно і точно перебрала звичай гучних та багатолюдних весіль — важко ствердити. Одне певне, хоча як завжди підкреслюють їхню „традиційність" — ця традиція і числом учасників і звичаями рідко нагадує весілля, які відбувалися „колись за давніх добрих часів" на батьківщині.

Бо, ледве навіть у широковідомих галицьких весіллях на приходствах, що перейшли вже в нашу літературу, вони були так багатолюдні, як тут далеко від батьківщини, а введенням т. зв. традиційних звичаїв також тепер „пересаджується сакраменти".

Найгірше однак, сьогодні впадає увічі помішання цих колись сільських звичаїв із підгляненими у італійців чи інших етнічних груп і саме це враз із сотнями присутніх роблять із цієї зворушливої для молодих та їхніх батьків хвилини справжнє видовище.

Розуміється, кожна молода дівчина і її мати бажають зробити все якнайкраще і найбільше величаво — це ж бо має бути найважливіший день їхнього життя — але чи у цьому бажанні перевищити у його переведенні своїх знайомих, не забувається часом справжнє значення тієї злуки двох молодих? І чи в останніх роках гучність українських весіль не іде часом впарі із розводами, які приходять не зважаючи на всю велич того дня?

У кожному разі, як воно не було б, трішки менше наголосу на зовнішність, а більше на глибину у наших весіллях напевно не пошкодить. А як хочемо дивитися на спектакль — шукаймо його поза українським середовищем.

О—КА

А. Ш-ич

ПРИРОДНІ ЗАСОБИ ПРОТИ РАДІЯЦІЇ

Від нуклеарного вибуху в атомовій електростанції у Чорнобилі населення України дістало велику дозу радіяції. Залежно від рівня радіяції шкідливі наслідки для здоров'я можуть виявитись уже тепер або на протязі цілого життя. Населення необізнане зі засобами проти радіяції, а уряд в цьому не допомагає і неґативно ставиться до зовнішньої допомоги ліками. Така ситуація — болюча для тих, хто має рідних в Україні. Ми висловлюємо наше огірчення проти московського режиму без надії на поліпшення долі потерпілому населенню.

У таких обставинах нарід старається сам рятуватись від цієї катастрофічної радіяції. Журнал „Тайм" з 23-го червня ц.р. подає, що в Києві як засіб проти радіяції люди п'ють горілку й червоне вино. Давно вже в Україні люди вважали, що горілка (сивуха) є добрим засобом проти затруєння шлунка їжою. Невідомо чи горілка протидіє радіяції.

Замість червоного вина краще вживати сік із червоного винограду. На відновлення відпорности тканин, м'язів, залоз і органів є в Америці виноград Конкорд, який має відновлюючу лікувальну силу.

За згодою авторки Ганни Креґер у вільному перекладі подаються поради з її книжок* (листа в кінцевій замітці) про природні засоби проти радіяції. Чи населення України, в сучасних обставинах, зможе скористати з нижчеподаних порад, тяжко сказати. **Природне лікування не залишає жадних шкідливих наслідків.**

1) У Гірошімі, після вибуху атомової бомби, три місяці люди їли помідори й огірки, щоб очистити їхній організм від опаду радіоактивного пилу. Помідори мають вітаміни A, B_1, B_2, C, K і нікотини кислоту і є добрим засобом на очищення шкіри і крови. Завжди треба вирізати частину помідора, яка була сполучена з стеблом. Ця частина має прислинову (nightshade) отруту. Коли витяти цю частину помідор є знаменитою потравою і лікувальним засобом. Огірки є спеціяльно корисними для шкірних проблем. Чотири до п'ять горняток соку з огірків денно, на протязі одного тижня очищує лімфатичну систему і кров та вияснює колір обличчя.

2) Чай з листя з верби допомагає позбутись симптомів радіяції. Для дітей і старших віком немічних людей поручається купіль з вербового листя.

3) Цинамон очищує організм від радіяції. Присмажити кромку хліба на дуже бронзово. Посмарувати маслом і посипати цинамоном. Для ліпшого смаку посипати бронзовим цукром.

4). Торфовий мох (peat moss) усуває радіяцію (просвітлення Рентґеном, кобальтова радіяція рака, опад радіоактивного пилу). Поклад (верства чотири до шести цалів (10 до 15 сантиметрів) з торфового моху витягає за одну ніч усю радіяцію з тіла. Торфовий мох (peat moss) продається в мішках 50 до 100 фунтів, як додаток до землі для городів. Цей поклад з торфового моху можна покласти під ліжком або в вазонах. Є активним на півтора року під або біля апарату телебачення.

5) Для усунення радіяції додати до купелі 1 фунт соди до печива і півфунта кухонної солі.

6) Морська водорость (seaweed) має невтралізуючий ефект для надмірної дози радіяції.

7) Уживати вітаміну B_6 проти наслідків радіяції. Ця вітаміна є потрібна, щоб добре живити тканини тіла (як шкіра, леґені).

Нормально в такій ситуації держава дає населенню потрібну лікарську допомогу. На жаль, цього тепер в Україні немає.

* *"Good Health Through Special Diets", Hanna Kroeger, 1981 Ageless Remedies from Mother's Kitchen — Rediscovered and Collected — by Hanna Kroeger", 1981. „God Helps Those that Help Themselves", by Hanna Kroeger, 1984.*

В справі каталогу книжок і природних препаратів Ганни Креґер слід звертатись до: Hanna Kroeger, c/o New Age Food, 1122 Pearl Street, Boulder, Colo., 80302; тел. (303) 443-8755.

УПРАВА НЮ ЙОРКУ заанґажувала 100 секретних агентів для боротьби з наркотиками. Ці поліціянти працюватимуть безпосередньо на вулицях та матимуть до діла з самими наркоманами. Управа сподіється, що ці поліціянти зуміють добитись до торгівців наркотиками, зокрема кокаїною.

ДЕМОКРАТАЧНИЙ СЕНАТОР Френк Лотенберґ з Ню Джерзі вважає що Федеральний Уряд повинен підвищити вік осіб, які купують алькогольні напитки в столиці ЗСА. Вашінґтон є одним з нечисленних міст, які дотримуються 18-го року життя, а не 21-го.

АМЕРИКАНЦІ ВЖИВАЮТЬ понад 50,000 неперевірених плинів проти комах. Палата Репрезентантів рішила виготовити законопроєкт щоб примусити Аґенцію природознавства перевести досліди всіх плинів проти комах. Причиною цього є те, що багато з неперевірених плинів шкодять людському здоров'ю.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — Редакція.

Іван Солончак

ЛОСКОТАННЯ МАЛОРОСІВ

II.

Тут, як бачимо, не вступали в дію ніякі насильницькі заходи, а тільки центр повинен був переміститися і він, коли вірити князеві Трубецкому, самочинно перемістився. А всі численні закази й накази царів, та цензурні заборони Синоду „чтобы несходственных выходящим із Московской типографии книгам в народ выпускаемо не было... и ни в чем ни малейшей разности не было", як, наприклад, у 1775 році Синод наказував київському митрополитові, Т. Кременецькому, — для Трубецкого і Міхайловського абсолютно не існували.

Зацитуймо ще раз князя М. Трубецкого: „Культурна українізація Великоросії і перетворення західноруської — української культури в культуру загальноруську зовсім натурально привело до того, що ця культура втратила свій специфічний український характер. Специфічно великоруського характеру вона не могла набрати хоча би через те, що перенимання специфічно великоруської традиції було остаточно і безповоротно перетяте і залишилось може тільки перенимання канцелярської мови московських приказів. Звідси абстрактно загальноруський характер цілої післяпетровської 'петербурзької' культури".

І тому, — як каже автор статті — „В російському суспільстві виникла течія спрямована на закріплення самобутности і виявлення російського національного лиця. Все це було направлене проти відірваности, „абстрактности", загальноруської культури, з наміром замінити її конкретністю, і неминуче набирало відповідно реґіонального, „краєвого" характеру: при всякій спробі надати руській (в розумінні загальноруській) культурі більш конкретно-національне обличчя, неминуче приходилось вибирати одну із галузей руського народу — великоруську, малоруську (українську), або білоруську, бож „загальноруси — поняття глибоке абстрактне. І справді течії на користь конкретно національної руської культури протікали рівнобіжно двома руслами — великоруському і малоруському". Як приклад такої конкуренційної запобігливости за право репрезентувати загальноруську культуру Міхайловський подає з однієї сторони В. Майкова (богатир Елісей), з другої — І. Котляревського („Енеїда"), з однієї сторони — Кольцова, з другої — Шевченка.

Автор статті добавляє, що в творенні і розвитку цієї „загальноруської" культури брали участь і українці, як Гоголь Костомаров, Потебня. І тому „загальноруська післяпетровська література для українців, що не сполячився і не перейшов на католицтво або унію, ні в якому випадку не була чужа, але своя.

М. С. Трубецкой, а за ним А. Міхайлов, які будують леґенду про мирне співжиття двох начебто віток однієї загальноруської культури, добираючи довільні приклади та додаючи до них вигідні для себе коментарі. Роблять це вони в спосіб абстрактний, відриваючи питання розвитку культури від загального історичного процесу, від складних подій політичного, релігійного чи мілітарного характеру. Постать Петра І розглядають при тому лише як ентузіяста західньої культури, яку він хотів перещепити на московський грунт. Не беруть вони до уваги, що цар Петро І робив це не з великої любови до культури, але тому, що намагався приспішити будівлю московської імперії всякими доступними йому менше або більше злочинними способами, а перші покоління освічених малоросів дуже йому тут знадобилися. З великою повагою голосять вони казкову „теорію" про єднання чи зливання двох культур в одну абстрактну загальноруську культуру і відступство від неї російської культури з метою віднайти своє національне обличчя. Варто звернути увагу, що вони самі та їх кремлівські побратими знову хочуть „зливатися" і не бояться при тому згубити по дорозі своє обличчя. А все тільки тому, що для них слова „єдиний" і „неділімий" це зачаровані слова, що діють на них як наркотик.

На підставі статті А. Міхайловського можна прослідити як еміґраційні російські націоналістичні ідеологи включаються до загальноімперської акції прискорювання процесу малоросійщення українського народу, приймаючи як догму існування на протязі цілого тисячоліття одного „общерусского народа" і „общерусской" культури.

У протилежність тим, які віками вмовляли українцям меншевартість їх культури, деякі сучасні ідеологи та пропаґандисти хочуть розбудити малоросійське марнославство: бож подивіться, обидві культури, мовляв, йшли нога в ногу, а було навіть так, що Московщина піддавалася культурній українізації.

Захоплення малоросів з того приводу повинно бути таке велике, щоб позбавило їх всякої думки про організацію от хоча б самої України. А малоросам, більш прив'язаним до свого, можна втискати до голови думку, що сучасна посилена русифікація становить циклічну стихійну перевагу „великоруської" галузі „загальноруської" культури.

Російські большевики єдинонеділимці довголітнім препаруванням історії нашого народу створили на Україні податливий грунт до всяких теоретичних комбінацій в діяпазоні від повного примітивизму хохлачества до майже рівнорядности „юго-западной" гілки „русского народа", все в залежности від ситуації та обставин. Не маючи тепер змоги змінити ті обставини, будьмо хоча б свідомі того, які тенденції панують у північносхідних „общерусів" і доносімо ту свідомість до якнайширших кіл нашого суспільства.

Речиталь учнів студії проф. І. Заячківської-Гаврилюк

Від довших років з успіхом працює в Клівленді фортепіянова студія проф. Ірини Заячківської Гаврилюк, даючи нашій молоді солідну програму музичного навчання. Уже сотні учнів пройшли студію, вивчаючи гру на фортепіяні і теоретичні предмети. Частина тих учнів поступили на дальші студії музики. Цьогорічний попис учнів відбувався в Клівленді 17-го червня ц. р. в авдиторії Свято-Покровської парафії, перед численo зібраними батьками і гістьми. Під гучні оплески присутніх проф. І. З. Гаврилюк привітала щирими словами гостей, учнів, зокрема абсольвентів: Лєну Василину, Катю Ровз і Галину Палку.

Програму вела проф. І. З.Гаврилюк українською, — а пані Марія Гусак Ровз, англійською мовами. Початок започаткували Лєна і Таня Василина, які з ентузіязмом виконали дует Моцарта: „Рондо". В програмі були твори українських композиторів та західньоевропейських — Моцарта, Шуберта, Баха і Бетговена.

Виступали учні: Тарас Рожа, Микола Рожа, Тереса Рожа, Каролін Кіс, Таня Василина і три абсольвентки: Лєна Василина, Катя Ровз і Галина Палка. Завершенням попису був дует: „Лет Орла", що його проф. І. З. Гаврилюк зі сантиментом посвятила своїм абсольвентам, бо вони, немов ті орли, відлітають від неї по літах навчання на дальші студії. Дует виконали Лєна Василина і Катя Ровз із надзвичайною легкістією і прицизністю, що з особливим захопленням і оплесками оцінили присутні.

Усі учні вив'язалися зі свого завдання чудово. Треба тут згадати, що до успіху згаданого попису причинилася у великій мірі проф. Гаврилюк, яка, не зважаючи на нелегкі обставини, працює невтомно, щоб виконати своє мистецьке і педагогічне завдання, і працю для наших дітей проф. Гаврилюк уважає невід'ємною частиною свого життя і свого існування. Було великою радістю і насолодою спостерігати веселі, усміхнені обличчя учнів, які з подякою виступали, врученим улюбленій учительці китицю троянд і прегарний медалик „Матері Божої".

Українська Музична Студія в Клівленді проф. Ірини Заячківської-Гаврилюк

Іван Тесля

„День Союзянки" Округи СУА в Ню Йорку

Союз Українок Америки (СУА)—загально відома організація, яка на протязі 60 літ виконала вповні своє завдання.

Шість десяток років це довгий час, та не було так легко встоятися і перебути різні економічні й політичні зміни. Тяглість трьох поколінь завдячується членкам-союзянкам та їхньому проводові, які є працьовиті, витривалі, а понад усе обов'язкові. Округа СУА в Ню Йорку належить до кращих із дев'ятьох округ ЗСА, об'єднує 14 відділів, протягом року розгортає велику діяльність, в яку включає і час вакацій, під час яких відбувається заздалегідь заплянований і старанно підготований „День Союзянки". Він дає можливість членкам нашої та сусідніх округ зустрітися, запізнатися та приємно і весело перевести час.

Неділя, 17-го серпня призначена на „День Союзянки" на нашій всім відомій та любленій Союзівці. Залишімо наші сталі місця перебування і приїдьмо на Союзівку, де повно зелені, спокою та чистого гірського воздуху. Після спільного смачного полуденку у „Веселці" відбудеться різноманітна, мистецька програма, в яку увійдуть: рецитації, гра на бандурі, сольоспіви, гуморески і скечі, а також щось нового, а саме, показ моделювання дитячого одягу, яким напевно будуть зацікавлені молоді матері, а також бабуні.

На залі буде можливість оглянути виставку народного мистецтва, яку улаштує 62-ий Відділ СУА з Глен Спей, а його членки також візьмуть участь у мистецькій програмі. Як і минулими роками, буде льотерія з гарними виграшами та столик з діточими книжечками і касетами.

Автобус на Союзівку від'їде з Ню Йорку в неділю, 17-го серпня, з-під Дому СУА, 108 Друга авеню, о год. 7:30 рано. Квитки на автобус можна замовляти в імпрезових референток: П. Сусь (212) 673-5375, або А. Натини (718) 441-3326.

Сердечно запрошуємо ширше громадянство з родинами і дітьми взяти участь в „Дні Союзянки". Віримо, що наші членки чисельно прийдуть та всі зустрінемося і напевно весело проведемо час, а заразом засвідчимо, що праця для СУА це наша мета і приємність.

Лідія Магун

Науковий З'їзд УЛТПА

У Філядельфії відбувся між 22-им і 25-им травня ц. р. 26-ий Науковий З'їзд Українського Лікарського Товариства Північної Америки (УЛТПА). Тим разом темою була спортова медицина та споріднені теми.

З'їзд, що відбувався в готелі „Фор Сізонс", відкрила голова філядельфійського Відділу д-р Марія Стефанишин, вітаючи понад 50 лікарів та дентистів. Головними промовцями були доктори: Мирослав Драґан, Юрій Куріца, Любов Прончик, Юрій Бабчук та Матис Вілкстром, дентист. В п'ятницю по полудні члени взяли участь у дискусії відносно наступних з'їздів, як рівнож порушували різні справи, що торкаються лікарської організації. Того дня сесія закінчилася буфетовим обідом, під час якого відбулася мистецька виставка Омеляна Мазура з Парижу.

В суботу рано програма з'їзду складалася з медичних і дентистичних рефератів, що їх виголосили лікарі зубної медицини, доктори: Микола Ільчишин, Юрій Барановський, Юрій Тисовський, Зенон Коссак, та медичні лікарі, доктори: Ірина Комарницька-Савицька, Роман Дикун, Володимир Поприч та Мирослав Грещишин. В суботу по полудні відбулося спільне засідання УЛТПА та Товариства Українських Правників у ЗСА, з панелевою дискусією у справі Мирослава Медведя, українського втікача моряка, виданого в руки совєтів. У тій панелевій дискусії брали участь правник Андрій Филипович та лікарі-психіятри д-р Фонтана та д-р Савицький. Голова Т-ва Українських Правників Богдан Футей представив присутнім будучого американського консула до Києва Вілліяма Кортні. Майбутній консул порушив справу нуклеарної трагедії в Чорнобилі та відповідав на питання відносно Київського консуляту, що формується.

Голова УЛТПА д-р Юрій Грициляк прочитав відозву, в якій закликав до наукової інвестигації та оприлюднення ефектів чорнобильської нуклеарної трагедії, рівнож висловив думку, щоб Совєтський Союз відкрив усі дороги комунікації зі світом.

З'їзд закінчився в суботу, 24-го травня, бенкетом та забавою для всіх учасників у Інституті Бенджаміна Френкліна в центрі міста.

Д-р Мирон Іваницький

МИКОЛА, А НЕ БОГДАН

У статті Володимира Баратури п.з. „Рефлексії після святкування 100-річчя Статуї Свободи („Свобода" ч. 136 з 19-го липня ц.р.) треба читати: „Поміж ними був українець генерал бригади Микола С.Г.Кравців (псевдо 'Гоко')". Як також має бути: „Не дивниця, що багато місць на стадіоні „Джаєнтс" світили пусткою". Ред.

Комітет „Бережанська Земля"

повідомляє, що

З'ЇЗД ЗЕМЛЯКІВ

відбудеться **в суботу, 25-го жовтня 1986 року**

в нововідновленому Українському Народному Домі

140-142 Друга Авеню, Ню Йорк, Н. Й.

Зголошення:

Письмово "BEREZANSKA ZEMLA", 98 — 2nd Avenue, New York, N.Y. 10003

Телефонічно M. YUZENIW — (212) 673-9801

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п.

ТЕОДОРА ЛЕШКА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в слідуючих церквах:

св. Юра в Ню Йорку — 6-го серпня 1986 р., о год. 8-ій ранку;
св. Софія в Римі — 6-го серпня 1986 р.;
в Люрді — 6-го серпня 1986 р.;
св. Тройці, українська православна церква в Ірвінґтон, Н. Дж., 6-го серпня 1986 р.;
свв. Петра і Павла в Лудлов, Масс. — 6-го серпня 1986 р.;
св. Івана Хрестителя в Гантер, Н. Й. — 29-го липня 1986 р., о год. 9-ій рано

ПАНАХИДУ над МОГИЛОЮ

відправить о. протоієрей СЕРГІЙ НЕПРЕЛЬ
6-го серпня 1986 р., о год. 11-ій рано.

Дружина — СТЕФАНІЯ
Син — проф. д-р ЯРОСЛАВ з дружиною АЛЛОЮ
Внучка — АДРІЯНА

Ще вісім Вінніпеґських ґрадуантів

Кожного року вінніпеґські українські газети відзначують у червні-липні тих, що закінчили своє навчання в наших Рідних Школах,— і до великого їх досі реєстру дійшли минулого тижня ще вісім учнів ґрадуантів, на цей раз з Рідної Школи українознавства при читальні „Просвіти". Це були Роман Возняк, Богданка Кінасевич, Аркадія Кидонь, Андрій Логоза, Микола Равлюк, Михайло Русин, Данило Токарівський та Міра Юзвишин.

Відзначення цих випускників відбулося на врочистому бенкеті в залі Читальні у п'ятницю, 6-го червня 1986 року, з участю їх батьків та друзів, учительського збору та управи Читальні, — і це їхнє свято напевно залишиться в їх пам'яті на все життя.

Господинею Ґрадуаційного вечора, що мав своє друковане запрошення та таку ж програмку, була Ліда Гавришків, відома організаційна діячка молодшого покоління та вчителька Рідної Школи Читальні. Відкрив святочний вечір, що зібрав за заставленими столами коло 70 осіб, директор школи Адріян Шепертицький, один з тих відданих старокрайових педагогів, які до сьогодні не кидають своєї праці; поблагословив вечерю о. митрат Р. Добрянський, офіційний катехит школи. Після вечері, що була радісною зустріччю різних поколінь та різних ґрадуацій, господиня вечора познайомила приявних з кожним з ґрадуантів та з видатнішими гостями; коротке слово мали о. митрат Р. Добрянський і прот. О. Кравченко; а тоді до голосу прийшли представники громади, які тепло вітали всіх вісьмох випускників з успіхом та бажали їм усього доброго у дальшій життєвій дорозі і дальших студіях. Вітав їх насамперед голова Читальні Василь Цап, голова вінніпеґського відділу КУК П. Монастирський, директор Рідної Школи Катедри В. Мельник, та від організацій Вінніпеґу Зоряна Гайворон. Довше слово про працю Рідної Школи читальні „Просвіти" мав директор А. Шепертицький, що й керував десятою клясою аж до ґрадуації; після чого вітав нашу вісімку від її молодших колег учень 8-ої кляси Руслан Розумний. Ця частина вечора була окремо пропам'ятна, бо директор А. Шепертицький під оплески залі передавав кожному ґрадуантові відповідно оформлений дипломом про закінчення Школи українознавства та на спогад про себе кожному в дарунку українську кераміку, а цей дарунок доповняли дарунки представників громади: голова відділу КУК — книжкою „Невольницькі плачі" З. Красівського; директор В. Мельник від Ради Рідних шкіл Вінніпеґу — „Кобзарем" Т. Шевченка; директор Колеґії св. Андрея о. О. Кравченко — „Історією України-Руси" М. Аркаса, га голова читальні „Просвіти" В. Цап — альбомом „Тарас Шевченко — образотворчий мистець" І. Кейвана; від дирекції Кредитової кооперативи „Карпатія" Зоряна Гайворон передала кожному з вісімки щадничу членську книжечку з заплаченим вписовим5 дол. та першими 25 долярами на щадничому конті. Передача дипломів і привітальних дарунків створила була справжній зворушливий настрій на залі.

Дякуючи за всі ґратуляції і дарунки, за опіку і працю та за дбайливість про школу і освіту батькам, учителям, добродіям і святковим гостям, слово від ґрадуантів мали Михайло Русин, Богданка Кінасевич, Аркадія Кидонь та Мірця Юзвишин, — однаково добрі своєю українською мовою та змістом чи не перших своїх прилюдних промов; ясно, що ці промови були покриті грімкими оплесками рідних.

Кінцевим словом попрощала вісімку голова Батьківського комітету д-р Віра Гусаревич; і о. прот. Олег Кравченко замкнув молитвою вечір, незабутній і для ґрадуантів і для їх найближчих.

Всі проводимо їх вісьмох у майбутнє найщирішими бажаннями успіхів та надіями, що зустрінемось з ними уже на ширшому громадському й організаційному полі ще не раз.

(ак)

Трентон вшанував пам'ять св. п. Я. Стецька

У неділю, 13-го липня, парох української католицької церкви о. митрат Василь Макух відправив Богослуження з Панахидою по сл. п. Ярославові Стецькові. Українські організації Трентону прибули зі своїми прапорами, а молодь СУМА в своїх одностроях Співав хор української католицької церкви під диригентурою І. Бігуна.

Після Богослужень в залі церкви відбулися жалібні сходини.

На залю увійшли організації зі своїми прапорами і молодь СУМА. М. Дзюбас коротким словом відкрив сходини і сказав, що сл. пам. Я. Стецько все своє життя від молодих літ до останнього подиху присвятив Україні. Тому в особі сл. пам. Я. Стецька велику втрату поніс ввесь український нарід. Повстанням з місць, піднесенням прапорів та хвилиною мовчанки вшановано пам'ять Покійного. Відтак Дарія Лашин відчитала важливіші події з життя сл. пам. Я. Стецька. З черги М. Дзюбас відчитав салют-поклін, під час якого присутні стояли в пошані до Покійного. Хор відспівав „Видиш, брате мій".

Перед закінченням М. Дзюбас подякував всім за участь. Молитвою „Святий Боже" закінчено сходини.

Д. М.

ФІЛІППІНСЬКА ПОЛІЦІЯ розігнала біля 1,000 прихильників колишнього президента Фердінанда Маркоса, які влаштували демонстрації в центрі Манілі. Два демонстранти, в тому числі відомий філіппінський кіноартист Карльос Салязар, заарештовані. Після невдалої спроби державного перевороту, вчиненої близьким помічником Ф. Маркоса, Артуро Толентіно, президент Коразон Акіно заборонила в країні демонстрації і зібрання. Виступаючи на стадіоні в Манілі перед кадетами військової академії, К. Акіно заявила, що має намір провести незабаром загальнокрайочі вибори і закликала армію забезпечити порядок і безпеку.

В ДЕСЯТУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

нашого Найдорожчого і Незабутнього

МУЖА, БАТЬКА І ДІДА

бл. п. о. крилошанина

ВАСИЛЯ ТАНЧАКА

будуть відправлені

СВЯТІ СЛУЖБИ БОЖІ

в слідуючих церквах:

Ню Бранзвик, Лювістон, Бостон,
Озон Парк, Бразилія і Флорида.

Просимо Родину і Приятелів згадати Покійного у своїх молитвах.

Дружина — ОЛЕНА
Дочка — МАРІЯ з мужем ЮРІЄМ ДИЦЬОМ і синами

В ТРИДЦЯТУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

21-го липня 1986 р.,

нашого Найдорожчого

ЧОЛОВІКА, ТАТУСЯ, ДІДУСЯ, ШВАҐРА

бл. п.

Григорія Іваненка

який відійшов у Вічність 21-го липня 1956 р., в м. Чикаґо, Ілл. по тяжкій недузі на 37-му році трудолюбивого життя.

Покійний був прикладним господарем для родини, прикладним християнином УПЦеркви до останньої хвилини життя.

Залишив у великому смутку ближчу родину в Америці і дальшу рідню в Україні.

Нехай земля Вашінґтона буде Йому легкою.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

РОДИНА

ЦЕНТРАЛЬНЕ ОБ'ЄДНАННЯ БУКОВИНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ у ЗСА
з великим сумом повідомляє своє Членство
й Українське Громадянство, що 1-го липня 1986 р.
у лікарні Банґор, Мейн, упокоївся його видатний член

сл. п.

ОЛЕКСАНДЕР МИКИТЮК

народжений у 1906 р. на Буковині, член і ч. Батько українського студентського козацтва „Запороже" у Чернівцях. Після закінчення Правничого факультету й Державної Консерваторії у Чернівцях виконував адвокатську практику, а рівночасно був видатним диригентом оркестри й хору „Кобзаря" в Чернівцях та хору „Думка" в Ню Йорку.

Похоронений 4-го липня ц. р.

Родині Покійного висловлюємо наші щирі співчуття.

УПРАВА

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що в п'ятницю, 10-го липня 1986 р., о год. 10:30 веч., по тяжкій недузі відійшов у Вічність в Балтімор, Мд.,
наш Найдорожчий
ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ, ВІТЧИМ

бл. п.

ІВАН ІЛЬЧИТИН

народжений 27. 6. 1927 р. в Живачеві, Україна.
До Америки прибув у 1950 р.

ПАРАСТАС відбувся в понеділок, 14-го липня ц. р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Mc Cully.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ у вівторок, 15-го липня 1986 р., о год. 10-ій ранку в церкві свв. апп. Петра і Павла, а опісля на місцеве кладовище Ceddar Hill.

В тяжкому горю:
дружина — МАРІЯ
син — МИРОН
внучка — КІМБЕРЛІ
сестра — МАРІЯ в Україні
брати:
ПЕТРО в Україні
ВОЛОДИМИР в Україні
пасербиці: ОЛЯ, ҐЕНЯ і ДАНА з родинами
ближча і дальша Родина в Америці і Україні

В глибокому смутку повідомляємо, що в четвер, 24-го липня 1986 р.
відійшов від нас на Вічний спочинок, на 87-му році життя
наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДО І БРАТ

бл. п.

СТЕФАН ШЕВЧУК

Уродженець Поділля.

Покійний залишив у глибокому смутку:
дружину — КЛИМЕНТИНУ
дочки:
ГАЛЮ з мужем ЯРОСЛАВОМ ОБЕРИШИН
КАТРУСЮ з мужем ВОЛОДИМИРОМ ВОЛОВОДЮК
внуки:
ТАНЮ, АНДРІЙКА, ВІРУ з мужем СТЕФАНОМ
І ХРИСТЮ з мужем АНДРІЄМ
братів — ТИМІША і ІЛЛЮ з родинами
сестру — НАТАЛКУ в Україні
пасербів — ЕВГЕНА ЛАЩИКА і ВІРУ АНДРУШКІВ з родинами
Ближчу і дальшу Родину в ЗСА, Канаді й в Україні

ПАНАХИДА І ПАРАСТАС відбудеться в неділю, 27-го липня ц. р. в похоронному заведенні Петра Яреми при 129 Схід 7-ій вул. в Ню Йорку, о год. 7:30 веч.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ відбудеться в понеділок, 28-го липня 1986 р. в церкві св. Юра, о год. 9:30 ранку, а відтак тіло Покійного буде перевезене на цвинтар св. Духа в Гамптонбурґ, Н. Й.

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє:
на **ПАТРІЯРШИЙ ФОНД** зложили:
IV — 86

500.00 дол. Роман Кухта,
250.00 дол. Н.Н. з Чикаґо, Ілл. (у пам'ять Батьків Романа і Олени)
150.00 дол. Укр. Патріярхальне Т-во, Відділ в Керґонксоні, Н.Й. (з доходу імпрези „Голодного Обіду").
по 100.00 дол. Іван і Софія Головка, Іван Вівчар, Орест Колтунюк, Володимир і Наталія Клапіщак, Михайло і Влентина Дуциловичі, д-р Роман і Лідія Смик (родинний даток за 2-ий квартал 1986 р.), Софія Андрушків, д-р Михайло і Марія Логаза (замість квітів на могилу бл.п. д-ра Володимира Кокорудза та мґр-а Іллі Городецького);
по 50.00 дол. Володимир Іванків, д-р Володимир Стойко (звернений гонорар за доповідь в Випані, Н. Дж.),
по 30.00 дол. д-р Роман і д-р Юліяна Осінчук (замість квітів на могилу бл. п. мґр'-а Іллі Городецького), Степан Кікта, Михайло Бойко (у пам'ять бл. п. мґра Іллі Городецького);
по 25.00 дол. Джерри і Калина Козак, Станислав Береґулька в пам'ять пл. сен. кер. Віктора Яворського), Йосиф Данко, Ярослав і Александра Ткач (у пам'ять бл. п. Христини Мізь), Микола Лаврин, Остап Ґац, Ярослав і Ярослава Мулик, Василь Гнатів, Стефан і Луїза Ґалайда, Стефанія Крушельницька;
по 20.00 дол. Ярослав і Марія Кіцюк, Іван Возний (Коляда), Лев і Олена Кокодинські, Мирослав Субтельний, Олена Куса, Маркіян і Люба Онуферко (Коляда), Володимир і Моніка Божик, Лонгин і Стефанія Світенко (у пам'ять бл. п. Ярослави Савчак), Анна Ткач,
по 10.00 дол. Наталія Власов, Микола і Анна Сташко,

На радіопрограму „Голос Української Діяспори" зложили:

по 25.00 дол. Анна Мелько, Михайло і Валентина Дуциловичі,
20.00 дол. Дмитро Сенюх;
10.00 дол. Анна Ткач;

листа ч. 1260 — зібрав Осип Петрович (Філядельфія), зложили:

по 10.00 дол. Лідія Дяченко, Зенон Чорнобіль,
5.00 дол. Іван Бзік,

Листа ч. 1976 — збірка на монастир Отців Студитів в Римі замість квітів на могилу бл.п. інж. Василя Кострубяка, зібрала Люба Онуферко, у Філядельфії, Па зложили:

200.00 дол. д-р Дмитро і Дарія Кострубяк;
50.00 дол. д-р Роман і Ірина Кострубяк,
40.00 дол. Маркіян і Люба Онуферко;
по 25.00 дол. Богдана Вонторська, інж. Олександер і Софія Вонторські, інж. Лев і Олександра Яцкевич, Петро Ґенґало;
по 20.00 дол. д-р Романа Нъароцька, д-р Лев і Ірена Кушнір,

дальше зложили (надійшло почтою):

50.00 дол. Нестор Когут, проф. Лев Шанковський,
25.00 дол. д-р Тетяна і Зенон Цісик;
10.00 дол. Евген і Ірена Козак;

У пам'ять бл.п. Михайла Дуциловича зложили:

по 25.00 дол. Богдан і Христана Турченюк, Володимир і Марічка Мелько,

---

Листи ч. 1932 і 1947 — датки на Патріярший Фонд в Доббс Феррі, Н. Й. — зібрав і переслав Роман Король.
листа ч. 1932 — Йонкерс, Н. Й. зложили

по 100.00 дол. Ярослав і Ірена Моцюк, д-р Роман Трохимчук, Лідія Стебельська (у пам'ять чоловіка бл.п. Василя Стебельського);

листа ч. 1947 — зложили:

по 50.00 дол. Ростислав і Христина Соневицькі (Йонкерс, Н.Й.), Семен і Люба Шавель (Мт. Кіско, Н.Й.);
по 25.00 дол. Роман і Оксана Ґавс (Йонкерс, Н.Й.), Роман і Оксана Породько (Гейстінґс он Гадсон, Н.Й.);
по 20.00 дол. Іван і Калина Виджак (Гейстінґс он Гадсон), Іван Кащак (Стенфорд, Конн.);
15.00 дол. д-р Юрій і Віра Кушнір (Йонкерс, Н. Й.)

1,323.96 дол. Прихід з Базару у Філядельфії, Па — 25-го березня 1986 — листа ч. 0037 — збірка під час Базару у Філядельфії, зложили:

30.00 дол. Іван і Анна Дзівак,
по 25.00 дол. Володимир і Теодозія Брикович, д-р Петро і Іванна Федорів;
по 20.00 дол. Оксана Поритко, Володимир Дзівак. Емілія Михалевська Сидір Новаківський, Андрій Лопатинський, інж. Александер і Софія Вонторські, Марія Данилів, Зенон Мазуркевич;
по 10.00 дол. Каролина Конрад, С.т. і Ю. Ракочі.

Листа ч. 0031А — збірка в Ст. Петерсбурґу, Фл — зібрав і переслав Михайло Куриляк, зложили:

100.00 дол. Михайло Куриляк;
50.00 дол. Українські Емерити в Ст. Петерсбурґ;
25.00 дол. Мирон і Константина Жмуркевич;
по 20.00 дол. Микола Хлиста, Василь Жабич, Люся Арвін, Богдан Головід;
по 10.00 дол. Дмитро Сулима, Дмитро Лузичин, Осип Ярема, Осип і Анастазія Біловуси, Орест і Мирослава Ґалан, Ірена Куса, Степан і Катерина Лаврівські.

Листи ч. 2046,2047 і 2048 — збірка в Норт Порт Фл. — збірщики: Іван Лотоцький, Роман Іваницький і Степан Герасимів, листа ч. 2046 зложили:

по 25.00 дол. Семен Чорній, Маруся Стефанишин, Б. Козак,
20.00 дол. Дарія Н. Кузик;
по 10.00 дол. Ліна Кришталььська, Роман Іваницький, Нестор Угера, Стефанія Пурій, Володимир Мерещак, Анастазія Мерещак, д-р В. Голіян, Міра Повх, С. Гарасимів, Н. Богдан,
5.00 дол. Ф. Шкурат;

листа ч. 2047 — зложили:

по 30.00 дол. Д-р Микола і Софія Барусевич, Іван Лотоцький;
по 20.00 дол. Степан Качмарський, Олександер і Анна Пришляк, Н. Стефанишин, Ольга Кобзяр, Ірина Варивода;
по 10.00 дол. д-р П. Сениця, Олександра Демянчук, Павло і Олена Турула, Теодор Швабінський, Богдан Похмурський;
по 5.00 дол. Марія Бойдун, О. Пантелюк, В. і З. Мартинці, С. і Г. Коцелко,

---

листа ч. 2048 — зложили:

по 20.00 дол. Олена Качала, Прокіп Ніцпон,
по 10.00 дол. Григорій і Павлина Черкас, Марія Ґерус-Мартюк, Николай Святий, Микола і Ольга Павлів, Галина Трусевич;
по 5.00 дол. Микола Ціко, В. Тимошенко, Н. Н., С. Спас, Лев Штайнберґ, В. і М. Борецькі, В. Борискевич, М. Гарасим.

Листи ч. 1698 і 1699 — збірка Українського Патріярхального Товариства в Ютиці, Н. Й. — переслала Ярослава Томич.
листа ч. 1698 — збірщик Володимир Івасів, зложили:

по 25.00 дол. Ярослава Томич, Володимира Смик, Володимир Івасів,
по 10.00 дол. Осип Ліщинський, Ярослав Ликтей,
по 5.00 дол. Іван Дзядик, С. Цибрух,. Марія Юрчишин, Григорій Гнап, Петро і Наталка Холявка, Леся Бекерська, Ксеня Антипів, Зиновій Боднарчук, Богдан Рабій, о. Йосиф Лукашевич, Василь Рабарський;
по 2.00 дол. Влодя, Ґнап, Михайло Кучера,
1,00 дол. Марія Смолій,

листа ч. 1699 — збірщик Михайло Дмитрів, зложили:

20.00 дол. Карла Процьків,
по 10.00 дол. Володимира Смик, В. Когутяк, Ярослав Яцковський, М. Дмитрів, Топольницька, Олександер Смик, Т. Женчак,
по 5.00 дол. В. і Л. Ярмак, Данегю, С. Леньо, Марія Косар, Катерина Стрільчук, Василь Пилипчук, Я. Войтович, В. Запафанюк, З. Паславська, Зиновій Яцків, Василь Пилипчук (М), Марія Шуберт, Василь Вічак, Николайчук, Іван Федорняк, Стефан Самороз, Ольга Ліщинська, П. Дризіола, Микола Юрчишин, Марія Линтс, Андрій Ярмак, В. і Л. Ярмак, Стефан Мельник, В. Пронів, Григорій Іванишин,

Листич. 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038 і 2039 - збірка на Патріярший Фонд в Бофало, Н. Й. — переслав Василь Макух. Збірщики: Оксана Бережницька, Василь Макух, Онуфрій Білоголовський, Стах Ващак, Василь Мельник, Дмитро Ільківський, Михайло Мандзій, Зенон Боднарський, Стефан Душенко, Микола Паславський, Корнель Дзюба, Андрій Петришин, Евген Романишин, Андрій Кілко, Михайло Гнатів, Оксана Салдит, Михайло Пелех, Михайло Крупляк.
Жертводавці: (за вийнятком тих яких імена були подані в пресі у списку за липень 1985, грудень 1985 та лютий 1986), зложили:

500.00 дол. Субота „Бінґо",
по 100.00 дол. Микола Барицький, Марія і Іван Горбачуки (в пам'ять бл. п. Степана і Катерини Шипилявих), Іван і Марія Микитюки, д-р Евген і Неоніля Стецькові,
по 50.00 дол. Патр. Відділ в пам'ять д-ра Лончини, Стефан і Ольга Душенки, Михайло Лисак, Лев і Дарія Ломиші, Мирослав Перейма.
по 45.00 дол. Марія Данилюк, Микола Макогін;
40.00 дол. Марія і Іван Горбачуки;
35.00 дол. Микола Левчик;
по 30.00 дол. Дмитро Баранецький, Анна Бурда, Іван Кравець, Олекса Кулик, Іван Перцак;
по 25.00 дол. Онуфрій Білоголовський, Оксана і Рич. Вісьневські, Роман Войчак, Володимир Ганицький, Михайло Данило, Корнель Дзюба, Богдан і Софія Дусанівські, Андрій Дякун, Катерина Значко, д-р Михайло Лоза, Василь Мельник, Богдан Мороз, Ігор Мороз, Михайло Мохнач, Григорій Олексій, Гілярій Папуга, Петро Поліщук, д-р Теодор Правак, Ярослав Пришляк, Неоніля Сайкевич, Василь Сивенький, Ярослав Слободинський, Ігор Чмола, Василь Шарван, Текля Юрків, Ольга Якубовська;
по 20.00 дол. Гаврило Андрушко, Михайло Бельмеґа, Михайло Блендоногий, Павло Бобенчук, Зенон Боднарський, Христина Бравн, Стах Ващак, Дмитро Ганущак, Михайло Гантів, Любомир Головатий, Михайло Даців, Зенон Дерчак, Василь Дроздовський, Іван Дроздовський, Михайло Івахів, Олександер Жаборинський, Андрій Кілко, Юліян Коссовський, Михайло Коцай, Тетяна Криницька, Михайло Мандзій, Михайло Медик, Михайло Миськів, Олена Морозевич, Теодор Наливайко, Петро Наменавік, Микита Остащук, Анна Павловська, Гілярій Паращій, Дмитро Пітулай, Маркіян Стасюк, Кекелія Тиховська, Роман федик, Василь Фалезюк, Олекса Школьний;
18.00 дол. Михайло Колачка,
по 15.00 дол. Надія Берґенстак, Марія Маланюк, Йосиф Пастух, Михайло Пелех, Михайло Солдит, Анна Седлярчук,
по 10.00 дол. о. Іван Андріюк, Анна Андрушко, Анна Артимович, Роман Багнюк, Йосиф Беднарський, Василь, Вейбер, Осипа Білинська, Тетяна Блендонога, Стефанія Бойко, Ярослава Борачок, Текля Була, Гнат Васильківський, Антоніна Вітрик, Андрій Войчак, Осип Гаврилюк, Іван Гайдук, Михайло Ґах, Марія Ґереґа, Олександра Ґреґа, Стефан Ґорґанюк, Стефан Дашкевич, Гиргорій Добракевич, Дмитро Драчка, Данка Завадівська, Анна Заньків, Мирослав Заньків, Михайло Іваничко, Михайло Кавалір, Роман Касіянчук, Роман КаспрNew, Михайло Катрій, Михайло Кладочний, Микола Козиревич, Марія Кокотайло, Зенон Коновка, Іван Кордупель, Мирон Коссовський, Андрій Крупницький, Іван Кульчицький;
Олекса Курпяк, Анастазія Кучер, Василь Левицький, Пахон Лютий, Анна Малік, Стефан Мандзій, Еміль Марк, Зеновія Маручканич, Іван Матвіїшин, Роман Михайлів, Михайлина Мозяк, Зеновія Мосійчук, Михайло Мочернак, Володимир Музичка, Семен Нагнибіда, Мирон Нестерук, Іван Нижник, Павло Нижник, Василь Новадлий, Іван Новадлий, Володимир Осадців, Іван Павловський, Онуфрій Павшик, Теодор Папіш, Микола Паславський, Анна Пастернак, Омелян Пастухевич, Богдан Пашковський, Андрій Петришин, Михайло Петришин, Михайло Петрович, Филип Плотиця, Володимир Поліщук, Анна Приндота, Магдалина Притула, Теодозій Пришляк, Василь Реґула, Евген Романишин, Михайло Рудик, Михайло Савуляк, Ева Савчинець, Василь Скубіш, Микола Стадник, Михайло Сташків, Михайло Телюк, Іван Ткач, Василь Триняк, Микола Фарима, Петро Хома, Андрій Швець, Стефан Шишка, Юрій Щербак, Михайло Юрків;
по 5.00 дол. Анна Баркер, Ярослав Бойченюк, Іван Вайда, Тимко Голобіцький, Евгенія Дерчар, Володимир Камад, Іван Комач, Анна Крупа, Микола Кудеравець, Василь Лащик, Стефан Лунів, Михайло Мельник, Павло Міскало, Надія Мітрінґа, Микола Муцин, Теодор Небор, Марія Паньків, Марія Петроци, Ольга Попадин, Галина, Стасюк, Марія Троян, Роман Турик, Петро Цигинка, Ірина Чіп. Роман Чіп, Роман Щуровський;
по 3.00 дол. Тарас Гарячий, Анастазія Пугач;
1.00 дол. Михайло Батіг,

Листи ч. 0025 А, 0027 А і 2030 — збірки в Майамі, Фл. — переслав Франко Гурин.
листа ч. 0025 А — збірка під час похорону сл. п. Марії Гарматій, зібрав Франко Гурин, зложили:

100.00 дол. Н.Я. Івашко;
по 50.00 дол. 50-ий Відділ ООЧСУ в Голивуді, Фл., ОЖОЧСУ-Відділ: Голивуд, Фл. Я. О. Шумило;
25.00 дол. З'єднані Українські Організації в Майамі, Фл.
по 20.00 дол. Франко і Тамара Гурин, Михайо і Ірена Курман, Г. С. Гадамай,
по 10.00 дол. Микола Гладкий, Зенон Питляр, В. Питяк, М. О. Болюх, Михайло і Іванка Яремко, Павло Серна, Богдан і Ева Лужняк, Микола і Іванка Чировські;

Листа ч. 0027 А — збірка в річницю смерти бл. п. Блаженнішого Патріярха Йосифа — зібрав Павло Дубас, зложили:

по 25.00 дол. Я.М. Івашко, о. Богдан і Мирослава Скасків;
по 10.00 дол. В.П. Дубас, А. Угляр, Ф. Попович, С. Біда, Р. Н. Дрогобицьки, М. Бубна;
по 5.00 дол. В. Давидович, Ф. Стасів, М. Андрійович, Іван Пашковський, Михайло Пашковський, Андрій Галадіда, П. Гетман, Роман Венґльовський;

листа ч. 2030 — збірка в річницю смерти бл. п. Балженнішого Патріярха Йосифа — зібрав Франко Гурин, зложили:

30.00 дол. Осип Сохор;
25.00 дол. Мирослав Тершаковець;
20.00 дол. Франко Гурин,
10.00 дол. Михайло Гарасим,
2.00 дол. Ю. Лончишин;

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршого Фонду — складає щиру подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам.

Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Св. Софія можна відтягати від податку: IRS No. 23-74380645.
Всі чеки просимо випйсувати на:

St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund

та пересилати на адресу:

7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117

Чикаґо...

(Закінчення зі стор. 1)

була зібралась кількосотна публіка. Цю другу частину відзначувань відкрив д-р Мирослав Харкевич, голова Українського відділу Комітету Поневолених Націй в Чикаго. Програму перевела Христя Верещак.

Програму започатковано піднесенням американського прапору, а національний гимн відспівав бас Ліричної опери в Чикаґо Степан Шкафоровський. Відповідну до оказії інвокацію-молитву виголосив о. митрат Маріян Бутриньский. Відтак слідувала презентація прапорів, яку перевела Матилда Мартінкус, представниця литовської спільноти в Чикаго. Зі своїми національними прапорами брали участь такі нації, що були вичислені за англійською азбукою: Білорусь, Куба, Чехо-Словаччина, Мадярщина, Латвія, Литва, Польща, Югославія та Україна. З написами своїх націй були ще присутні: Афганістан, Анголя, Азербайджан, Ідель-Урал, Мозамбік, Нікараґуа, Естонія і Тибет.

Від поневолених народів з словом виступали: член керівної трійки, що керує визвольною боротьбою контрас, Артуро Круз, голова афганської спільноти в Америці борців за свободу Габіт Маяр та член керівництва Юніта, що очолює визвольну боротьбу Анголи, полк. Джабат Мукалія. Всі три промовці підкреслювали необхідність боротьби з комунізмом, а зокрема з російською імперією, що шляхом комунізму поневолює різні народи.

На відзначуваннях Тижня Поневолених Націй також були присутні політичні представники стейту Иллиной. Вітали зібраних коротким словом конґресмен Генрі Гайд, стейтова репрезентантка Пені Полен та олдермен Давинскі, на терені якої відбувалися ці відзначування. П. Полен назвала присутніх не представниками поневолених націй, а представниками борців за свободу.

Член иллинойської стейтової леґіслятури Мирон Куляс відчитав резолюцію, що була внесена ним та його ближчими співробітниками в Спрінґфілді, Ілл., з нагоди Тижня Поневолених Націй, а стейтовий сенатор Володимир Дудич відчитав резолюцію, що торкалася проблем катастрофи в Чорнобилі. Комітет для відзначення Тижня Поневолених Націй виніс резолюції, що їх відчитав представник польської спільноти в Чикаґо Вітковскі. В резолюціях був висловлений протест проти підкорення різних народів Совєтським Союзом. Також було звернення до НАТО, щоб його лідери в своїй стратегії оборони Заходу від Сходу мали на увазі потенціял поневолених народів.

В мистецькій частині виступив хор парафії св. Андрія з Едісону під орудою д-ра Трухлого, який виконав три пісні. В рамках мистецької програми Зенон Маринець продеклямував власного авторства релігійний та глибоко патріотичний вірш.